

ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΡΧΗΣ

ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ – ΔΗΛΩΣΗ

- 1. ΤΖΕΛΑΚΗ Στυλιανού**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Κέντρο Υγείας Ζαγοράς δικαιοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου Βόλου "Αχιλλοπούλειο",
- 2. ΧΟΝΔΡΟΔΗΜΟΥ Ιωάννας**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Κέντρο Υγείας Ζαγοράς δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
- 3. ΠΑΠΑΝΤΩΝΑΚΗ Ελευθερίου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Κέντρο Υγείας Αλοννήσου δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
- 4. ΣΤΡΑΤΟΥ Γεωργίου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Νεοχωρίου του Κέντρου Υγείας Βελεστίνου, δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
- 5. ΚΟΥΤΣΙΑΡΗ Άννης**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Περιφερειακό Ιατρείο Τσαγκαράδας του Κέντρου Υγείας Ζαγοράς δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
- 6. ΠΑΥΛΙΔΟΥ Μαρίας**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Περιφερειακό Ιατρείο Γλώσσας του Κέντρου Υγείας Σκοπέλου δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
- 7. ΠΑΣΠΑΡΑΚΗ Βασιλείου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Πρασσών του Κέντρου Υγείας Αγίας Φωτεινής δικαιοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου Ρεθύμνου,

8. **ΘΑΝΑΣΙΑ Άσπας**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Κέντρο Υγείας Αγίας Φωτεινής δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
9. **ΓΕΩΡΓΙΑΛΑΔΑΚΗ Ιωάννη**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Νιθαυρίς του Κέντρου Υγείας Αγίας Φωτεινής δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
10. **ΚΙΟΥΣΗ Νικολάου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Φουρφουρά του Κέντρου Υγείας Αγίας Φωτεινής δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
11. **ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ Κωνσταντίνου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Πεύκου του Κέντρου Υγείας Βιάννου δικαιοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου Ηρακλείου "**Βενιζέλειο-Πανάνειο**",
12. **ΜΠΑΖΑΖΟ Γεωργίου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Πεύκου του Κέντρου Υγείας Βιάννου δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
13. **ΞΗΜΕΡΗ Νικολάου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Κερατόκαμπου του Κέντρου Υγείας Βιάννου δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
14. **ΚΟΚΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Στυλιανού**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Άρβης του Κέντρου Υγείας Βιάννου δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
15. **ΔΙΑΜΙΑΝΑΚΗ Μαρίας**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Κέντρο Υγείας Βιάννου δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
16. **ΤΣΟΓΚΑ Ιωάννη**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Μιάμου του Κέντρου Υγείας Μοιρών δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,

17. **ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ Κωνσταντίνου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Βασ. Ανωγείων του Κέντρου Υγείας Μοιρών δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
18. **ΓΟΥΛΑ Πάτροκλου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Περιφερειακό Ιατρείο Άγρας του Κέντρου Υγείας Καλλονής δικαιοδοσίας του **Γενικού Νοσοκομείου Μυτιλήνης "Βοστάνειο"**,
19. **ΜΠΟΤΑΝΗ Ιωάννας**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Περιφερειακό Ιατρείο Μήθυμνας του Κέντρου Υγείας Καλλονής δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
20. **ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ Μαρίας**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Περιφερειακό Ιατρείο Πέτρας του Κέντρου Υγείας Καλλονής δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
21. **ΤΖΙΟΥΜΑΝΤΑΝΗ Βασιλικής**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Περιφερειακό Ιατρείο Κάπης του Κέντρου Υγείας Καλλονής δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
22. **ΠΑΣΚΑΛΗ Γεωργίου**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Κέντρο Υγείας Πολιχνίτου δικαιοδοσίας του αυτού Νοσοκομείου,
23. **ΤΣΑΤΣΟΥΛΗ Μαρίας**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Περιφερειακό Ιατρείο Ανάφης του Κέντρου Υγείας Σαντορίνης δικαιοδοσίας του **Γενικού Νοσοκομείου Σύρου**,
24. **ΚΑΤΣΑΡΟΥ Θεοδώρας**, Αγροτικής Ιατρού, υπηρετούσας στο Περιφερειακό Ιατρείο Κασσιόπης του Κέντρου Υγείας Αγ. Μάρκου δικαιοδοσίας του **Γενικού Νοσοκομείου Κερκύρας**,
25. **ΚΑΝΤΕΡ ΜΠΑΞ Ορέστη**, Αγροτικού Ιατρού, υπηρετούντα στο Κέντρο Υγείας Καναλακίου δικαιοδοσίας του **Γενικού Νοσοκομείου Πρέβεζας**.

ΠΡΟΣ

Τον κ. ΛΟΒΕΡΔΟ Ανδρέα, Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατοικοεδρεύοντα στην Αθήνα (οδός Αριστοτέλους, αριθ.17).

Κοινοποιούμενη προς: Τον κ. ΒΑΡΝΑΒΑ Δημήτριο, Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδος (Ο.Ε.Ν.Γ.Ε.), οδός Μάρνη, αριθ.30, Αθήνα.

----- .. -----

1. **Όπως γνωρίζετε**, τόσο εμείς όσο και οι συνάδελφοί μας των υπολοίπων περιοχών της Χώρας, αποτελούμε ένα ιδιαίτερα ζωτικό και νευραλγικό τμήμα του Εθνικού Συστήματος Υγείας, ειδικότερα δε σε ό,τι αφορά στη Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας της υπαίθρου.

Σε καθημερινή βάση από τους Ιατρούς υπηρεσίας υπαίθρου των Περιφερειακών Ιατρείων αλλά και των Κέντρων Υγείας, εξυπηρετείται ένας πολύ σημαντικός αριθμός ασθενών, συχνότατα κάτω από αντίξοες, δύσκολες αλλά και επικίνδυνες συνθήκες.

Επιπλέον, ως Αγροτικοί Ιατροί, καλούμαστε να καλύψουμε χρόνια προβλήματα, κενά και παθογένειες του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Είμαστε οι σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα υπεύθυνοι για τις διακομιδές ασθενών από τις Περιφερειακές Δομές Υγείας προς τα Γενικά Νοσοκομεία, ενώ καλούμαστε να αναλαμβάνουμε καθήκοντα νοσηλευτή, χειριστή μικροβιολογικού εργαστηρίου και τραυματιοφορέα, ανάλογα με τις ανάγκες της εξυπηρετούμενης περιοχής, **αναδεχόμενοι ευθύνες που**

δεν μας αναλογούν αλλά και υποχρεώσεις που δεν εντάσσονται στο καθηκοντολόγιό μας.

Στα παραπάνω πρέπει να προστεθεί και η αυθαίρετη αντιμετώπιση από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Γενική Διεύθυνση Υγείας) ενός απόλυτα αδιαπραγμάτευτου και κατοχυρωμένου νομοθετικά εργασιακού μας δικαιώματος, με αυξημένη μάλιστα τυπική ισχύ, ήτοι του δικαιώματος της χορήγησης ισοδύναμης αντισταθμιστικής ανάπαυσης (ρεπό) έπειτα από εφημερία, δικαίωμα, το οποίο **άλλοτε** χορηγείται και **άλλοτε** δεν χορηγείται, της σχετικής επιλογής επαφιέμενης στη διακριτική ευχέρεια της εκάστοτε Διοίκησης του οικείου Νοσοκομείου ή/και της οικείας Υγειονομικής Περιφέρειας(!!!), ενώ, το και σπουδαιότερο αλλά και πρωτοφανές ταυτόχρονα, η Υπηρεσία μας υποχρεώνει **παράνομως** σε αναπλήρωση του χρόνου που μας έχει χορηγηθεί ως ρεπό, καθόσον το ρεπό θεωρείται κατ' αυτήν ως απουσία ή άδεια(!!!) Αυτό σημαίνει, ότι το χορηγούμενο ρεπό δεν προσμετράται στο χρόνο που αντιστοιχεί στην υποχρέωση υπηρεσίας υπαίθρου και θα πρέπει να αναπληρώνεται με υπηρετήση τόσου χρόνου όσο ο χρόνος που αντιστοιχεί στα ρεπό που μας χορηγήθηκαν(!!!) (βλ. το υπ' αριθ. Υ10γ/90837/24-07-2007 Απαντητικό έγγραφο του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Προσωπικού Ν.Π. του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προς την 7^η Υγειονομική Περιφέρεια Κρήτης, το με αριθ.πρωτ.142153/22-11-2010 Απαντητικό έγγραφο της Προϊσταμένης της Γενικής Διεύθυνσης Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προς το Γενικό Νοσοκομείο Ρεθύμνου, το με αριθ.πρωτ.6634/24-05-2011 έγγραφο του Διοικητή της 7^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας Κρήτης προς το Διευθυντή

του Κέντρου Υγείας Άνω Βιάννου, την με αριθ.πρωτ.374/29-05-2011 Βεβαίωση του Διευθυντή του Κέντρου Υγείας Άνω Βιάννου).

Για τη μη χορήγηση ρεπό προβάλλεται, επίσης, ο απίστευτος, παράλογος, παραπλανητικός και επικίνδυνος ισχυρισμός, ότι οι Ιατροί υπόχρεοι υπηρεσίας υπαίθρου, δεν δικαιούνται την εικοσιτετράωρη ανάπαυση (ρεπό), καθόσον οι διατάξεις του Ν.3754/2009 "*Ρύθμιση όρων απασχόλησης των νοσοκομειακών ιατρών του Ε.Σ.Υ., σύμφωνα με το π.δ.76/2005 και άλλες διατάξεις*" (ΦΕΚ Α' 43) (άρθρο 2, εδ.β') **δεν εφαρμόζονται σε αυτούς(!!!)** (βλ. το υπ' αριθ. πρωτ. Υ10γ/55106/Σχετ.54606/21-05-2009 Απαντητικό έγγραφο της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Προσωπικού Ν.Π. του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προς το Γενικό Νοσοκομείο Χαλκίδας, το με αριθ.πρωτ.16376/08-10-2010 Απαντητικό έγγραφο του Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Μυτιλήνης "Βοστάνειο" προς τους Διευθυντές των Κέντρων Υγείας Αντισσας, Καλλονής, Πλωμαρίου, Πολιχνίτου).

Θεωρούμε, ότι **εσφαλμένα** (αν όχι κακοπροαίρετα) γίνεται επίκληση των διατάξεων του Ν.3754/2009, διότι δεν ανήκουμε σε βαθμίδα της ιεραρχίας των Ιατρών κλάδου Ε.Σ.Υ., αλλά ανήκουμε στο πάσης φύσεως ιατρικό προσωπικό, που υπηρετεί με σχέση εργασίας Δημοσίου Δικαίου και υπαγόμαστε στις κείμενες προστατευτικές διατάξεις για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων.

Από τις διατάξεις δε αυτές όπως και από το συναφές παράγωγο (εθνικό και κοινοτικό) δίκαιο προκύπτει, **ότι δικαιούμαστε ρεπό μετά από εφημερία**, ήτοι τακτικώς παρεχόμενη υπερωριακή απασχόληση και θεωρούμε αδιανόητο να εγκαλούμαστε, όταν ασκούμε αυτονόητο

εργασιακό μας δικαίωμα, το οποίο αποτελεί κοινωνικό ευεργέτημα, όπως το δέχεται το Ελεγκτικό Συνέδριο με τη πάγια νομολογία του και το οποίο είναι πλήρως κατοχυρωμένο και μάλιστα με αυξημένη τυπική ισχύ.

Θεωρούμε ως ανεπίτρεπτη, τριτοκοσμική, παράνομη αλλά και επικίνδυνη τη θέση της Γενικής Διεύθυνσης Υγείας του Υπουργείου του οποίου προϊστάσθε, στάση που υιοθετούν οι Διοικήσεις Νοσοκομείων αλλά και οι Διοικήσεις Υγειονομικών Περιφερειών, εφόσον, υποχρεώνοντάς μας να εργαζόμαστε χωρίς τη χορήγηση της απαραίτητης αντισταθμιστικής ανάπαυσης (ρεπό), στρέφονται ευθέως κατά της ασφάλειας και της υγείας μας αλλά κυρίως κατά της ασφάλειας και της υγείας των τοπικών πληθυσμών που εξυπηρετούμε, εφόσον η υγεία και η πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες υγείας **είναι δικαίωμα όλων**. Όμως, και όταν ακόμη συμβαίνει να μας χορηγείται ρεπό κατά τρόπο αποσπασματικό και περιοδικό, υποχρεούμαστε να υπηρετήσουμε το χρόνο αυτό, ωσάν να είμασταν απόντες ή να βρισκόμασταν σε άδεια (!!!)

2. **Όπως γνωρίζετε, ως Ιατροί υπόχρεοι υπηρεσίας υπαίθρου (Αγροτικοί Ιατροί)** (βλ. άρθρο 1 του Α.Ν.67/1968 "*Περί λήψεως μέτρων για την κάλυψη των υγειονομικών αναγκών της υπαίθρου*"/ΦΕΚ Α' 303 και άρθρα 22, 23 και 24 του Ν.2071/1992 "*Εκσυγχρονισμός και Οργάνωση Συστήματος Υγείας*"/ΦΕΚ Α' 123), **προσλαμβανόμαστε με σχέση εργασίας Δημοσίου Δικαίου δυνάμει Απόφασης του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.**

Αμοιβόμαστε με αποδοχές 16^{ου} Μισθολογικού Κλιμακίου δυνάμει του Ν.3205/2003 "*Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων*

και αντιστοιχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις" (ΦΕΚ Α' 297), και ανήκουμε στο πάσης φύσεως ιατρικό προσωπικό, συγκαταλεγόμενοι, ως Αγροτικοί Ιατροί, στη κατηγορία των Ιατρών των Νοσοκομείων, Κέντρων Υγείας, Πολυδύναμων Ιατρείων και Περιφερειακών Ιατρείων.

Συμμετέχουμε πλήρως στα μηνιαία Προγράμματα εφημεριών, η δε συμμετοχή αυτή τόσο των Ιατρών του Ε.Σ.Υ., των μελών Δ.Ε.Π. Τμημάτων Ιατρικής όσο και όλων των Ιατρών που με οποιαδήποτε σχέση προσφέρουν υπηρεσία στα Νοσοκομεία, είναι υποχρεωτική για όλους τους βαθμούς και βαθμίδες, σύμφωνα με τις εκάστοτε υπηρεσιακές ανάγκες (βλ. άρθρο 45 παρ.1 Ν.3205/2003 και ενδεικτικά υπ'αριθ. Υ10α/Γ.Π.2553/29-01-2010/ΦΕΚ Β' 78/29-01-2010 κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις εφημερίες των Ιατρών του έτους 2010).

Άλλωστε, το άρθρο 4 παρ.1 του Ν.3868/2010 "Αναβάθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης" (ΦΕΚ Α' 129), δυνάμει του οποίου προστέθηκε παράγραφος 11 στο άρθρο 45 του Ν.3205/2003 (ΦΕΚ Α' 297), προβλέπει (παρ.Α.ν), ότι

«Οι ιατροί υπόχρεοι υπηρεσίας υπαίθρου σε όλες τις ζώνες λαμβάνουν μηνιαίως αποζημίωση που αντιστοιχεί σε 7 ενεργείς εφημερίες (5 Καθημερινές, 1 Σάββατο, 1 Κυριακή-Εξαιρεσιμη ημέρα)», όπως ακριβώς συμβαίνει και με τους ειδικευόμενους Ιατρούς (παρ.Α.ι), οι οποίοι ανήκουν

σε βαθμίδα του Ε.Σ.Υ. (άρθρο 44 του Ν.3205/2003 και άρθρο 6 του Ν.3754/2009).

Περαιτέρω, με την από 20 Οκτωβρίου 2010 Απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας (Ο.Ε.Ν.Γ.Ε.), με αφορμή δίωξη Αγροτικών Ιατρών της Λέσβου επειδή άσκησαν το δικαίωμά τους σε ρεπό μετά από ενεργό εφημερία, διευκρινίζονται και επισημαίνονται ταυτόχρονα, τα εξής:

«Το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ, συμμεριζόμενο απολύτως τις θέσεις της Ένωσης Νοσοκομειακών Γιατρών Λέσβου, προειδοποιεί προς κάθε κατεύθυνση ότι οι αγροτικοί γιατροί είναι με απόφαση του συνεδρίου μας μέλη των τοπικών Ενώσεων και της ΟΕΝΓΕ. Το δικαίωμα σε ρεπό μετά από ενεργό εφημερία είναι αδιαμφισβήτητο και αφορά και τους αγροτικούς γιατρούς».

3. Η χορήγηση, συνεπώς, ισοδύναμης αντισταθμιστικής ανάπαυσης (ρεπό) στον Αγροτικό Ιατρό, ύστερα από εφημερία (ήτοι υπερωριακή απασχόληση), αποτελεί αναφαίρετο εργασιακό δικαίωμα με αυξημένη τυπική ισχύ.

Το δικαίωμα αυτό απορρέει από τη παρ.3 του άρθρου 1 του Π.Δ.88/ 1999 "Ελάχιστες προδιαγραφές για την οργάνωση του χρόνου εργασίας σε συμμόρφωση με την Οδηγία 93/104/ΕΚ" (ΦΕΚ Α' 94), όπως αυτή αντικαταστάθηκε από τη παρ.1 του άρθρου 1 του Π.Δ.76/2005 "Τροποποίηση του Π.Δ.88/1999 σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2000/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου" (ΦΕΚ Α' 117) σε συνδυασμό με τα άρθρα 2, 3, 4 και 5 του Π.Δ.88/1999, όπως τροποποιήθηκαν από τα άρθρα 2 και 3 του Π.Δ.76/2005.

Συγκεκριμένα, οι διατάξεις του Π.Δ.88/1999, **στις οποίες περιλαμβάνεται και η χορήγηση ρεπό**, εφαρμόζονται **σε όλες τις επιχειρήσεις, εγκαταστάσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα.**

Ο έλεγχος εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ.88/1999, όπως τροποποιήθηκε με το Π.Δ.76/2005, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Π.Δ.88/1999 και τα άρθρα 7 και 8 του Ν.2639/1998 "*Ρύθμιση εργασιακών σχέσεων, σύσταση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες διατάξεις*" (ΦΕΚ Α' 205), ανήκει στην αρμοδιότητα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.), οι δε Κοινωνικοί Επιθεωρητές αλλά και οι Τεχνικοί και Υγειονομικοί Επιθεωρητές του Σ.ΕΠ.Ε., δύνανται συνδυαστικά και κατ' αρμοδιότητα, να διενεργούν ελέγχους στους χώρους εργασίας του ιδιωτικού αλλά και του δημοσίου τομέα, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν εφαρμόζονται οι επί μέρους ρυθμίσεις της παραπάνω νομοθεσίας.

Οι Οδηγίες 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου της 23-11-1993 και 2000/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22-06-2000, μεταφέρθηκαν στο εσωτερικό μας δίκαιο με τα ως άνω Προεδρικά Διατάγματα 88/1999 και 76/2005 και κωδικοποιήθηκαν σε ενιαίο κείμενο από την Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 04-11-2003.

Συνεπώς, οι διατάξεις της κωδικοποιητικής Οδηγίας 2003/88/ΕΚ, **έχουν άμεση εφαρμογή** (ως περιέχουσες κανόνες σαφείς, ορισμένους, απαλλαγμένους από αιρέσεις και δεκτικούς άμεσης εφαρμογής), αφού, αφενός μεν, η προθεσμία ενσωμάτωσής τους στην εσωτερική μας έννομη τάξη έχει προ πολλού εκπνεύσει (από την 23-11-1996, σύμφωνα με το άρθρο 18 της Οδηγίας 93/104/ΕΚ και από την 01-08-2004, σύμφωνα με το

άρθρο 2 της Οδηγίας 2000/34/-ΕΚ), αφετέρου δε, οι διατάξεις αυτές, όπως προαναφέρθηκε, έχουν ήδη μεταφερθεί με τα Π.Δ.88/1999 και 76/2005 στο εσωτερικό μας δίκαιο, με συνέπεια οι κανόνες που θεσπίζουν, όχι μόνο να έχουν καταστεί γνωστοί στους ενδιαφερόμενους για τους οποίους γεννούν δικαιώματα, αλλά να συνιστούν κανόνες αυξημένης τυπικής ισχύος, οι οποίοι υπερισχύουν οποιασδήποτε αντίθετης διάταξης Νόμου.

Σας είναι γνωστό, ότι μετά τη Συνθήκη Προσχώρησης της 28-05-1979, που κυρώθηκε σύμφωνα με το άρθρο 1 του Νόμου 945/1979 (ΦΕΚ Α' 170), με την οποία η Ελλάδα έγινε πλήρες μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τη κύρωση με το Νόμο 2077/1992 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου διέπεται από το νομικό καθεστώς του Κοινοτικού Δικαίου, **στο οποίο περιλαμβάνονται και οι Οδηγίες, οι οποίες αποτελούν ενεργείς νομοθετικές πράξεις** (παράγωγο δίκαιο) και οι οποίες μεταφερόμενες στην εσωτερική έννομη τάξη, είτε με την εκπνοή της προθεσμίας ενσωμάτωσής τους είτε με νομοθετική ή κανονιστική πράξη του εθνικού νομοθέτη, αποκτούν αυξημένη τυπική ισχύ και υπερισχύουν οποιασδήποτε αντίθετης διάταξης της εθνικής νομοθεσίας, καθιστώντας την αυτοδικαίως ανεφάρμοστη, με βάση την αρχή της υπεροχής του Κοινοτικού Δικαίου έναντι του εσωτερικού δικαίου των Κρατών μελών.

Άλλωστε και κατά τη πάγια Νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η υπεροχή του Κοινοτικού Δικαίου έναντι των αντίθετων διατάξεων των εθνικών δικαίων συνιστά βασικό χαρακτηριστικό της κοινοτικής έννομης τάξης, θεμελιούμενη στη φύση και την αυτονομία της έννομης αυτής τάξης (ΣτΕ 3312/1989, 3596/1985, Ολομ. 2152/1986, 815/1984 κλπ.).

Αυτό ενισχύεται και από το άρθρο 28 του ισχύοντος Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο,

«1. Οι γενικά παραδεδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμο. 2. Για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα Κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα».

Κατά δε την ερμηνευτική δήλωση του ίδιου άρθρου,

«Το άρθρο 28 αποτελεί θεμέλιο για τη συμμετοχή της Χώρας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης».

Ενόψει αυτών, τα Π.Δ.88/1999 και 76/2005 ενσωματώνουν παράγωγο Κοινοτικό Δίκαιο, διατάξεις δηλαδή Κοινοτικών Οδηγιών, με την ιδιαίτερη δε επισήμανση, ότι **δεν κάνουν αντιδιαστολή μεταξύ μισθωτών με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και μισθωτών με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου.**

Πέραν αυτών, αφότου έχει λήξει η τασσόμενη προθεσμία συμμόρφωσης της Κωδικοποιητικής Οδηγίας 2003/88/EK, οι διατάξεις της που περιέχουν κανόνες σαφείς, ανεπιφύλακτους, ορισμένους και δεκτικούς απευθείας εφαρμογής, παράγουν άμεσο αποτέλεσμα, δηλαδή άμεση ισχύ στην εσωτερική έννομη τάξη της Χώρας μας που είναι και ο παραλήπτης της.

Συνεπώς, έναντι της Χώρας μας, δικαιούνται οι Έλληνες πολίτες και συνακόλουθα οι Νοσοκομειακοί Ιατροί αλλά και οι Αγροτικοί Ιατροί να επικαλούνται έναντι πάντων τις επαρκώς σαφείς και απαλλαγμένες αιρέσεων διατάξεις της Κωδικοποιητικής Οδηγίας 2003/88/ΕΚ. Η επίκληση αυτή δεν είναι δυνατή μόνο ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, αλλά απευθύνεται στο σύνολο των φορέων εξουσίας της Χώρας μας, δεδομένου ότι ενόψει του δεσμευτικού αποτελέσματος της Οδηγίας αυτής, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν επιβάλλονται και σε όλα τα όργανα της Διοίκησης και σε κάθε εν γένει Αρχή της Χώρας μας.

Επομένως, από το άμεσο αποτέλεσμα της Οδηγίας αυτής, **δεσμεύονται και όλες οι Δημόσιες Αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη δημόσια υγεία. Εξάλλου, η Χώρα μας δεσμεύεται από το ανωτέρω άμεσο αποτέλεσμα είτε ενεργεί με την ιδιότητα της δημόσιας αρχής είτε με την ιδιότητα του εργοδότη.**

Περαιτέρω, το ως άνω Π.Δ.88/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε από το Π.Δ.76/2005, έχει **ερμηνευθεί αυθεντικά** από τις υπ' αριθ.144/2006, 0067/2007, 106/2007, 107/2007 Πράξεις του Τμήματος Ι του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τα Πρακτικά της 9^{ης} Συνεδρίασης της 20-05-2008 του Τμήματος Ι του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τα Πρακτικά της 14^{ης} Γενικής Συνεδρίασης της 26-06-2008 και της 22^{ης} Γενικής Συνεδρίασης της 26-11-2008 αντίστοιχα της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Άλλωστε και οι ως άνω Οδηγίες 93/104/ΕΚ, 2000/34/ΕΚ και 2003/88/ΕΚ, οι οποίες έχουν μεταφερθεί στο εσωτερικό μας δίκαιο, **ως ενεργείς νομοθετικές πράξεις**, έχουν, ωσαύτως, **ερμηνευθεί αυθεντικά** από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Δ.Ε.Κ.) με τις Αποφάσεις της 03-10-2000 (Υπόθεση Simar), της 03-07-2001 (Υπόθεση CIG), της 09-09-2003 (Υπό-

θεση Jaeger), 05-10-2004 (Υπόθεση Pfeiffer), της 01-12-2005 (Υπόθεση Dellas).

Πράγματι, οι ρυθμίσεις του Κωδικοποιητικής Οδηγίας 2003/88/ΕΚ αποβλέπουν στη διασφάλιση αποτελεσματικής προστασίας της ασφάλειας και της υγείας του ιατρικού προσωπικού, εξασφαλίζοντας σε αυτό ιδιαίτερα το πραγματικό ευεργέτημα επαρκών περιόδων ισοδύναμης αντισταθμιστικής ανάπαυσης (ρεπό). Επομένως, κάθε παρέκκλιση από τις ρυθμίσεις αυτές πρέπει να συνοδεύεται από όλες τις αναγκαίες εγγυήσεις, ώστε, εάν ο Ιατρός καταλήξει να παραιτηθεί από κοινωνικό δικαίωμα που του απονέμει η ως άνω Οδηγία, να το πράξει ελεύθερα και έχοντας πλήρη επίγνωση της κατάστασης. Συνεπώς, **δεν νομιμοποιείται ο εργοδότης να έχει την ευχέρεια, με κανονιστική ρύθμιση, να επιβάλλει στον Ιατρό περιορισμό των δικαιωμάτων του, χωρίς αυτός να έχει εκδηλώσει ρητά τη συναίνεσή του.**

4. Δυνάμει του άρθρου 4 παρ.1 και 2 του ισχύοντος Συντάγματος, «*οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου*» (παρ.1) και «*..... έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις*» (παρ.2). Παρέπεται, ότι οι Αγροτικοί Ιατροί δικαιούνται ρεπό, ύστερα από εφημερία, όπως ακριβώς συμβαίνει με τους συναδέλφους τους ειδικευμένους και ειδικευόμενους Ιατρούς του Ε.Σ.Υ. αλλά και τους Πανεπιστημιακούς Ιατρούς, δυνάμει του άρθρου 2 του Ν.3754/2009.

Όμως, η Γενική Διεύθυνση Υγείας του Υπουργείου του οποίου προΐστασθε, οι Διοικήσεις των Νοσοκομείων αλλά και οι αντίστοιχες Διοικήσεις των Υγειονομικών Περιφερειών, κατά παραβίαση της συνταγματικής αρχής της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης, επιβάλλουν,

με τη τακτική τους, σε βάρος μας διακριτική μεταχείριση, εφόσον αντισταθμιστικής ανάπαυσης (ρεπό) απολαμβάνουν οι συνάδελφοί μας Ιατροί του Ε.Σ.Υ., ενώ το δικαίωμα αυτό, σύμφωνα με τη κείμενη νομοθεσία, **ανήκει και σε εμάς.**

Όπως γνωρίζετε, η καθιερούμενη με τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 4 του Συντάγματος αρχή της ισότητας αποτελεί νομικό κανόνα, ο οποίος επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων, που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας και, ειδικότερα, τόσο το κοινό Νομοθέτη κατά την ενάσκηση της λειτουργίας που του έχει ανατεθεί, όσο και τη Διοίκηση, όταν δρα κανονιστικώς. Η παράβαση της ως άνω συνταγματικής αρχής ελέγχεται από τα Δικαστήρια στα πλαίσια της δικαιοδοσίας τους, ώστε να διασφαλίζεται η με ίσους όρους πραγμάτωση του κράτους δικαίου και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του καθενός.

Κατά τον έλεγχο αυτό, που είναι έλεγχος ορίων και όχι έλεγχος των κατ' αρχήν επιλογών ή του ουσιαστικού περιεχομένου των νομικών κανόνων, ο κοινός Νομοθέτης ή η κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση μπορούν να ρυθμίζουν κατά τρόπο ενιαίο ή διαφορετικό τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις ή σχέσεις, αφού λάβουν υπόψη τις υφιστάμενες κοινωνικές, οικονομικές, επαγγελματικές ή άλλες συνθήκες, οι οποίες συνδέονται προς τις υπό ρύθμιση καταστάσεις ή σχέσεις.

Με βάση δε γενικά και αντικειμενικά κριτήρια ο Νομοθέτης μπορεί να προβαίνει στη σχετική ρύθμιση μέσα στα όρια της αρχής της ισότητας, τα οποία αποκλείουν τόσο την έκδηλα άνιση μεταχείριση, είτε με τη μορφή χαριστικού μέτρου ή προνομίου, που δεν συνδέεται με αξιολογικά κριτή-

ρια είτε με τη μορφή της επιβολής αδικαιολόγητης επιβάρυνσης, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση καταστάσεων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες ή, αντίθετα, την διαφορετική μεταχείριση των ίδιων ή παρόμοιων καταστάσεων.

Αν το Δικαστήριο, κατά τον έλεγχο της συνταγματικότητας του Νόμου, διαπιστώσει παράβαση της αρχής της ισότητας, οφείλει, κατά την εφαρμογή του Νόμου αυτού, να προβεί σε άρση της αντισυνταγματικότητας που διαπιστώθηκε. Ειδικότερα, αν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι, κατά παράβαση της αρχής της ισότητας, ο Νομοθέτης ή η κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση προέβησαν σε ειδική ευνοϊκή ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων, με αποκλεισμό από τη ρύθμιση αυτή ρητώς ή σιωπηρώς προσώπων που ανήκουν σε άλλη μεν κατηγορία αλλά τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες προς τα πρόσωπα που ανήκουν στη πρώτη κατηγορία, οφείλει, για την άρση της αντισυνταγματικότητας και την πραγμάτωση της αρχής της ισότητας, να προβεί σε επέκταση της εφαρμογής της ευνοϊκής ρύθμισης και στη κατηγορία των προσώπων, τα οποία αδικαιολόγητα έχουν αποκλεισθεί από τη ρύθμιση αυτή (ΣτΕ 2180/2004 Ολομ., 2358/2008 ομόφωνη Απόφαση του Γ' Τμήματος).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με τη ρητή επιφύλαξη των νομίμων δικαιωμάτων μας

Διαμαρτυρόμαστε εντονότατα για τη παράνομη και αυθαίρετη τακτική τόσο του Υπουργείου του οποίου προϊστάσθε (Γενική Διεύθυνση Υγείας) όσο και των Διοικήσεων των Νοσοκομείων αλλά και των Υγειονομικών Περιφερειών,

στη δικαιοδοσία των οποίων υπαγόμαστε, Διοικήσεων, οι οποίες είτε μας αποκλείουν από την άσκηση ενός αναγνωρισμένου και πάγιου εργασιακού δικαιώματος, ήτοι του δικαιώματος σε ανάπαυση (ρεπό), ύστερα από εφημερία, για τη προστασία της υγείας μας αλλά και κυρίως της υγείας και ασφάλειας των τοπικών πληθυσμών που εξυπηρετούμε, είτε μας χορηγούν, κατά το δοκούν, το εν λόγω δικαίωμα αλλά και μας υποχρεώνουν, ταυτόχρονα, σε αναπλήρωση του χρόνου που αντιστοιχεί στα χορηγούμενα ρεπό, πράγμα που σημαίνει, ότι ο χρόνος αυτός δεν προσμετράται στο χρόνο που αντιστοιχεί στην υποχρέωση υπηρεσίας υπαίθρου.

Σας Καλούμε, όπως λάβετε όλα τα πρόσφορα μέτρα, ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας και να διασφαλισθεί η ακώλυτη δυνατότητα χορήγησης ισοδύναμης αντισταθμιστικής ανάπαυσης (ρεπό) σε όλους τους Αγροτικούς Ιατρούς, αποκλειομένης της οποιασδήποτε ενέργειας διακριτικής σε βάρος τους μεταχείρισης και ασφαλώς το ρεπό να προσμετράται στο χρόνο που αντιστοιχεί στην υποχρέωση υπηρεσίας υπαίθρου, όπως ακριβώς συμβαίνει με τα Σάββατα, τις Κυριακές, τις αργίες και τις εξαιρέσιμες, **άλλως**,

Σας Δηλώνουμε, ότι για τη προστασία μας θα υποχρεωθούμε να προσφύγουμε ενώπιον των αρμοδίων Δικαστηρίων και των οικείων Εισαγγελικών Αρχών.

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει νόμιμα τη παρούσα προς τον **κ. ΛΟΒΕΡΔΟ Ανδρέα**, Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (οδός Αριστοτέλους, αριθ.17, Αθήνα), προς γνώση του και για

τις νόμιμες συνέπειες, αντιγράφων αυτήν ολόκληρη στη συνταχθησόμενη Έκθεση Επίδοσης.

Επικολλήθηκε ένσημο Τ.Π.Δ.Α., αξίας 1,15 Ευρώ.

Αθήνα, 04 Ιουλίου 2011

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Μιχαήλ Δ. Μιχαήλ
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω